

Nr 4.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.; given Stockholms slott den 1 augusti 1940.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

GUSTAF.

K. G. Westman.

Förslag
till
Lag
med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara
m. m.

Härigenom förordnas som följer:

Lagens tillämplighet.

1 §.

Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Konungen förordna:

a) att bestämmelserna i 2—13 §§ skola helt eller delvis tillämpas i fråga om patentansökning av svensk medborgare och patent som innehaves eller, då detsamma förföll, innehades av svensk medborgare;

b) att nämnda bestämmelser skola helt eller delvis gälla till förmån för medborgare i främmande stat, om förmåner som av Konungen finnas likvärdiga beredas svenska medborgare i denna stat; samt

c) att bestämmelserna i 14 och 15 §§ skola, under förutsättning av ömsesidighet, helt eller delvis tillämpas i förhållande till främmande stat.

Med medborgare i viss stat likställas den som där är bosatt eller äger ett verkligt industri- eller handelsföretag.

Återupptagande av patentansökning och återupprättande
av patent.

2 §.

Patentansökning, som avförts, förklarats förfallen eller avslagits, må på framställning av patentsökanden eller hans rättsinnehavare återupptagas:

a) om ansökningen avförts enligt 5 § andra stycket eller 6 § andra stycket förordningen angående patent och i nämnda lagrum stadgad tid för återupplivning gått till ända;

b) om ansökningen avförts enligt 7 § tredje stycket förordningen angående patent; samt

c) om ansökningen förklarats förfallen eller avslagits genom beslut som vunnit laga kraft i anledning av att sökanden ej iakttagit vad i 8 § förordningen angående patent föreskrives i fråga om talan mot patentmyndighetens beslut.

3 §.

Återupptagen patentansökning skall, med iakttagande av vad i 9 § förordningen angående patent finnes stadgat, anses gjord å den ursprungliga ansökningstiden.

Patent som meddelats på grund av återupptagen patentansökning vare ej gällande mot någon som, efter det ansökningen avförts, förklarats förfallen eller avslagits men innan begäran framställts om dess återupptagande, varit i utövning av den patenterade uppfinningen inom riket eller för sådan utövning där vidtagit väsentliga åtgärder.

4 §.

Har patent förfallit på grund av uraktlåtenhet att erlægga sådan förhöjd årsavgift som omförmäles i 11 § förordningen angående patent, äge den förutvarande patenthavaren eller hans rättsinnehavare att få patentet återupprättat, såframt den ursprungliga giltighetstiden icke gått till ända när ansökning om patentets återupprättande inkom.

Lag samma vare i fråga om tilläggsopatent som förfallit på grund av underlåtenhet att för huvudpatentet erlægga dylik avgift; dock att tilläggsopatent icke må återupprättas utan att sådan åtgärd vidtagits med huvudpatentet.

5 §.

Beträffande varaktigheten av återupprättat patent samt skyldigheten att erlægga årsavgifter därför skall så anses som hade patentet varit gällande utan avbrott.

Patentår, för vilket avgift icke enligt 7 § behöver erläggas vid ansökning om återupprättande och som börjat före patentets återupprättande eller inom tre månader därefter, skall, såvitt angår erläggande av därå belöpande avgift, anses börja först vid utgången av sistnämnda tid; dock att för patentår, som eljest skolas börja å dagen för ansökningen eller dessförinnan, avgift skall, även om den inbetalas före patentårets början sådan denna nu blivit bestämd, utgå med förhöjning, varom i 11 § förordningen angående patent stadgas.

6 §.

Återupprättat patent vare icke gällande mot någon som, efter det patentet förfallit men innan ansökning gjorts om dess återupprättande, varit i utövning av den patenterade uppfinningen inom riket eller för sådan utövning där vidtagit väsentliga åtgärder.

7 §.

Ansökan om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent skall göras skriftligen hos patentmyndighetens besvärsavdelning inom tid som Konungen bestämmer.

Vid ansökningen skall fogas den eller de ej förut guldna avgifter som tidigare skolat, i förekommande fall med förhöjning, erläggas samt yttrande som tidigare skolat inkomma till patentmyndigheten.

Göres ansökning om återupptagande av patentansökning av annan än den förutvarande patentsökanden eller göres ansökning om återupprättande av patent av annan än den förutvarande patenthavaren, skall rättighetens övergång styrkas.

Är sökanden ej boende inom riket, skall fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt vad patentet angår svara för sökanden ingivas eller insändas, såvida sådan fullmakt ej förut inkommit till patentmyndigheten.

8 §.

I förordnande enligt 1 § må föreskrivas, att såsom villkor för bifall till ansökning som avses i 7 § skall gälla, att sökanden, i enlighet med vad i förordnandet närmare bestämmes, kan anses hava på grund av förhållande som anges i 1 § första stycket haft giltig ursäkt för sin underlåtenhet att fullgöra vad honom ålegat.

Konungen äger bestämma, att sådan ansökning skall vara åtföljd av särskild ansökningsavgift av tjugufem kronor.

9 §.

Då patentansökning återupptages eller patent återupprättas, skall skriftlig underrättelse därom hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgivits, översändas till honom med posten.

Avser ansökning återupptagande enligt 2 § c) av patentansökning utan hinder av att tidigare beslut av patentmyndighetens besvärsavdelning vunnit laga kraft, skall besvärsavdelningen förelägga sökanden att inom två månader från det återupptagande medgivits anföra besvär hos Konungen över besvärsavdelningens tidigare beslut.

Är ej sådant fall för handen som i föregående stycke sägs, skall besvärsavdelningen hänvisa ärendet till vidare behandling inom patentmyndigheten.

Patentmyndigheten skall göra anteckning om återupprättande av patent i patentregistret och införa kungörelse därom i allmänna tidningarna.

10 §.

Finner patentmyndighetens besvärsavdelning inkommen ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent ej kunna bifallas, skall underrättelse om beslutet med angivande av skälet därför delgivas sökanden på enahanda sätt som i 9 § stadgas för där avsett fall.

Över sådant beslut äger sökanden att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag anföra besvär hos Konungen.

Har ansökning genom beslut som vunnit laga kraft förklarats icke kunna bifallas, äger sökanden återfå enligt 7 § erlagda avgifter.

Tid för erläggande av vissa avgifter.

11 §.

Förordnande enligt 1 § må avse viss utsträckning av den tid inom vilken enligt 11 § förordningen angående patent årsavgift må erläggas med den högre av därstädes angivna förhöjningar.

Konungen må bestämma, att vid erläggande av årsavgift under den sålunda utsträckta tiden skall utgå särskild avgift av tjugufem kronor.

12 §.

Beträffande riket i dess helhet eller viss del därav må i förordnande enligt 1 § bestämmas, att avgift som i patentärende insändes med posten skall anses hava inkommit till patentmyndigheten vid den tidpunkt då försändelsen här i riket mottagits för postbefordran, såframt försändelsen inkommer till patentmyndigheten inom viss i förordnandet angiven tid efter nämnda tidpunkt.

Underlåten utövning av patenterad uppfinning.

13 §.

I förordnande som avses i 1 § må bestämmas, att vid bedömande av talan enligt 15 § förordningen angående patent viss tid icke skall medräknas i den tid av tre år som i nämnda paragraf sägs, såframt fråga är om talan som anhängiggöres efter förordnandets ikraftträdande.

Förlängning av prioritetstid.

14 §.

I förordnande enligt 1 § må bestämmas viss förlängning av den tid av tolv månader som avses i 25 § 1) förordningen angående patent.

Härvid må föreskrivas, att i fråga om patent, för vilket sådan förlängning tagits i anspråk, den i 10 § förordningen angående patent stadgade patenttiden skall anses börja med utgången av den i föregående stycke angivna tiden av tolv månader.

15 §.

Föreskrift enligt 14 § må innehålla, att patentsökande, som vill åtnjuta där medgiven förmån, skall göra skriftlig ansökning härom hos patentmyndighetens besvärsavdelning inom tid som i förordnandet bestämmes. I avseende å sådan ansökning skall i tillämpliga delar gälla vad i 7 § tredje och fjärde styckena, 9 § första och tredje styckena samt 10 § första och andra styckena är stadgat för där avsedda fall.

Konungen må bestämma, att föreskrifterna i 8 § skola äga motsvarande tillämpning å ansökning som avses i föregående stycke.

Särskilda föreskrifter.

16 §.

De närmare föreskrifter som erfordras för tillämpning av denna lag meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 juni 1941.

Förordnande som meddelats enligt denna lag skall ej gälla längre än lagen äger giltighet. Ej må genom dylikt förordnande göras rubbning i frist som gått till ända före den 21 augusti 1939.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 maj 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Westman, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet fråga om *särskild lagstiftning angående patent vid krig eller krigsfara m. m.* samt anför:

Av 1938 års patentutredning har till mig överlämnats ett den 19 april 1940 dagtecknat betänkande med förslag till lag med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Förslaget avser endast patenträtten och gäller sålunda icke det industriella rättsskyddet i övrigt, såsom mönsterrätten eller varumärkesrätten. Med förslaget åsyftas att möjliggöra lättnader i vissa svårigheter, som på grund av krigsförhållanden kunna uppkomma i fråga om förvärvande eller vidmakthållande av patentskydd. Förslaget gäller huvudsakligen vissa frister som i detta avseende skola iakttagas enligt förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent.

Bestämmelserna i förslaget äro enligt 1 § avsedda att tillämpas vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden. För tillämpningen förutsättes, att särskilt förordnande därom meddelats av Kungl. Maj:t. Genom sådant förordnande kunna bestämmelserna göras i olika avseenden helt eller delvis tillämpliga.

Genom 2 § i förslaget beredes möjlighet att återupptaga patentansökning i vissa fall, då sådan ansökning avförts, förklarats förfallen eller avslagits av patentmyndigheten (patent- och registreringsverket). Det kan här vara fråga om a) ansökning, som avförts av patentmyndigheten med rätt till återupplivning inom viss tid, vilken tid dock gått till ända, b) ansökning, vilken såsom återtagen avförts på grund av underlåtenhet att erlägga utfärdnings- och stämpelavgift, samt c) ansökning, som förklarats förfallen eller avslagits av patentmyndigheten genom beslut, som vunnit laga kraft i anledning av att sökanden ej besvärat sig inom stadgad tid och i föreskriven

ordning. Däremot innehåller förslaget icke några bestämmelser om den tidpunkt, vid vilken patentansökning skall anses ha inkommit till patentmyndigheten, eller i fråga om de frister, vilkas längd kan bestämmas av patentmyndigheten, eller beträffande den tid, inom vilken enligt 7 § andra stycket patentförordningen invändning får framställas mot patentansökning.

Genom 4 § i förslaget möjliggöres återupprättande av patent som förfallit på grund av underlåtenhet att inom stadgad tid erlägga årsavgift.

Det har ansetts, att skydd bör beredas tredje man som börjat utöva uppfinning eller för ändamålet vidtagit väsentliga åtgärder efter det patentansökning upphört att gälla eller patent förfallit men innan ansökning om återupptagande av ansökningen eller återupprättande av patentet inkommit. Stadganden om s. k. föränvändarrätt i dylika fall ha därför intagits i 3 och 6 §§ av förslaget.

Ansökan om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent skall enligt 7 § alltid göras hos patentmyndighetens besvärsavdelning. Mot dess beslut, varigenom inkommen ansökning funnits ej kunna bifallas, kan enligt 10 § talan föras hos Kungl. Maj:t.

Det har på grund av den rättsosäkerhet som kan vållas näringslivet ansetts angeläget att motverka, att möjligheten till återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent utnyttjas mer än nödigt. Enligt 8 § i förslaget har Kungl. Maj:t därför bemyndigats att såsom villkor för dylik förmån föreskriva, att sökanden skall på grund av krigsförhållandena ha haft giltig anledning att icke vederbörligen fullgöra föreskrivna åligganden. I betänkandet uttalas, att sådant villkor torde böra uppställas, när icke särskilda skäl föranleda till annat. I 8 § har Kungl. Maj:t vidare bemyndigats föreskriva erläggande av en särskild ansökningsavgift å 25 kronor — förutom de avgifter, vilka tidigare skolat erläggas och som enligt 7 § alltid skola åtfölja ansökningen.

I 11 § av förslaget stadgas, att Kungl. Maj:t skall kunna förordna om utsträckning av den tid, inom vilken enligt patentförordningen årsavgift kan erläggas med förhöjning. Härigenom kan alltså i fråga om erläggande av årsavgift beredas lättnad av annat slag än genom den tidigare berörda möjligheten till återupprättande av patent. Kungl. Maj:t skall emellertid enligt förslaget för nämnda fall kunna föreskriva erläggande av en särskild avgift å 25 kronor.

I 14 och 15 §§ meddelas bestämmelser om förlängning av den s. k. prioritetstiden. I betänkandet uttalas, att denna förlängning lär vara den viktigaste av de förmåner som avses i förslaget. Genom internationell konvention angående skydd för den industriella äganderätten har tillskapats den s. k. patentunionen, till vilken det stora flertalet länder av industriell betydelse, däribland Sverige, anslutit sig. Den normala prioritetstiden är enligt denna konvention bestämd till tolv månader från tidpunkten för den första ansökningen i unionsland. Om patent icke sökes här i riket inom denna tid, inträder för sökanden den risken att ansökningen icke får företräde framför andra ansökningar som här i riket inkommit efter ansök-

ningen i den främmande staten men före den motsvarande svenska patentansökningen. Vidare kan i så fall mot denna ansökning åberopas nyhets-hindrande omständighet som inträffat under mellantiden.

Kungl. Maj:t skall enligt 14 § första stycket i förslaget kunna förordna om förlängning av den normala prioritetstiden. Särskilda stadganden ha emellertid upptagits för att motverka de olägenheter för det svenska näringslivet som kunna uppkomma genom sådan förlängning. Sålunda bestämmes i 14 § andra stycket, att Kungl. Maj:t skall kunna föreskriva viss förkortning av patenttiden i fråga om patent, för vilka prioritetsförlängning tagits i anspråk. Patenttiden skall kunna anses börja med utgången av den normala prioritetstiden; reguljärt räknas patenttiden från dagen för patentansökning. Vidare skall Kungl. Maj:t enligt 15 § kunna föreskriva, att för prioritetsförlängning kräves särskild ansökning till patentmyndighetens besväravdelning. För sådan ansökning skola i stort sett gälla samma regler som i fråga om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent. Bland annat skall kunna bestämmas, att de tidigare berörda föreskrifterna i 8 § skola äga motsvarande tillämpning.

Enligt patentutredningens förslag skall den tid, inom vilken ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent skall göras, och den tid, med vilken tiden för erläggande av årsavgift eller prioritetstid kan förlängas, kunna fritt bestämmas av Kungl. Maj:t, med begränsning endast av den ram som lagens giltighetstid uppdrager. Ett så vidsträckt bemyndigande har ansetts erforderligt för att bästa möjliga resultat skall kunna vinnas vid avtal med främmande makt och med hänsyn till framtida förhållanden i olika fall. I betänkandet uttalas, att bemyndigandet bör tillämpas restriktivt, så att svårare olägenheter för det svenska näringslivet icke uppkomma. Med hänsyn till att från industriella kretsar framförts önskemål om att här ifrågavarande tider måtte begränsas i själva lagtexten har patentutredningen emellertid utarbetat alternativt förslag till bestämmelser i 7, 11 och 14 §§. Enligt detta alternativ skulle de tider, det här gäller, icke få uppgå till mer än sex månader från utgången av den tid som normalt skolat iakttagas, dock att, om sistnämnda tid gått till ända före ikraftträdandet av meddelat förordnande, de sex månaderna skulle få räknas från det förordnandet trätt i kraft.

Lagförslaget innehåller även bestämmelser, enligt vilka Kungl. Maj:t skall kunna förordna om ytterligare två förmåner, nämligen dels att avgift i patentärende skall kunna anses ha inkommit till patentmyndigheten vid den tidpunkt, då försändelsen här i riket mottagits för postbefordran (12 §), dels ock att viss tid ej skall medräknas, när det gäller att avgöra, huruvida förutsättningar föreligga för talan om tvångslicens vid underlåtenhet att utöva patenterad uppfinning (13 §).

Patentutredningen har upptagit till behandling, huruvida möjlighet borde införas att på grund av krigsförhållanden förlänga patenttiden eller efterskänka avgifter, men har för sin del kommit till det resultatet, att anledning härtill ej föreligger.

I den viktiga frågan, i vad mån de i förslaget medgivna förmånerna böra komma utländska patentintressenter tillgodo, uttalas i betänkandet, att det framför allt är för utomlands bosatta patensökande och patenthavare som svårighet uppkommit att här i riket iakttaga vanliga frister på patenträttens område. I förslaget, som reglerar denna fråga under 1 §, har gjorts skillnad mellan å ena sidan prioritetsförlängning och å andra sidan övriga förmåner. För att bestämmelserna om prioritetsförlängning skola kunna förklaras gälla ansökningar, där prioritet åberopas från tidigare ansökning i viss främmande stat, kräves enligt förslaget, att ömsesidighet medgives i denna stat beträffande ansökningar som åtnjuta prioritet från ansökning i Sverige. Angående övriga bestämmelser innehåller förslaget, att dessa skola kunna förklaras gälla till förmån för medborgare i främmande stat, om förmåner, som av Kungl. Maj:t finnas likvärdiga, beredas svenska medborgare i denna stat.

Lagen är avsedd att gälla till och med den 30 juni 1941. Den skall kunna få viss retroaktiv tillämplighet. Dock skall rubbning ej kunna göras i sådana frister som gått till ända före den 21 augusti 1939.

Över förslaget ha yttranden efter remiss inkommit från kommerskollegium samt patent- och registreringsverket. Kommerskollegium har bifogat yttrande från Sveriges industriförbund samt gemensamt yttrande från svenska industriens patentingenjörers förening och svenska uppfinnareföreningen.

I samtliga yttranden vitsordas behovet av lagstiftning på området samt tillstyrkes, att sådan lagstiftning redan nu kommer till stånd på grundval av patentutredningens förslag.

I vissa yttranden uttalas, att de befogenheter, som enligt förslaget skulle tillkomma Kungl. Maj:t, blivit för vidsträckta i några avseenden. Därvid har särskilt uppmärksammats frågan, huruvida icke i 7, 11 och 14 §§ av förslaget borde införas begränsning av den tid, inom vilken ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent skall göras, och den tid, med vilken tiden för erläggande av årsavgift eller prioritetstiden kan förlängas, eventuellt i enlighet med patentutredningens alternativa förslag.

Kommerskollegium anser sålunda, att tiden för ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent samt för prioritetsförlängning bör uttryckligen begränsas i lagen, förslagsvis till sex månader.

Sveriges industriförbund föreslår, att såväl nyssnämnda tider som den tid, med vilken tiden för erläggande av årsavgift kan förlängas, begränsas till sex månader. Förbundet, som i samband härmed föreslår ändring av de i 3 och 6 §§ av förslaget ingående bestämmelserna om föranvändarrätt, anför närmare följande:

Utredningen har — i anledning av bl. a. från industrihåll framförda önskemål — diskuterat lämpligheten av att i lagtexten upptaga någon begränsning av de frister, som sålunda skola kunna medgivas. De skäl, som utredningen anför mot en begränsning, synas knappast övertygande. Vad sålunda angår

möjligheten att genom reciprocitet vinna fördelar för svenska medborgare, som ha patent utomlands, så torde en begränsning av fristerna näppeligen medföra annan olägenhet för dem än att de få nöja sig med i motsvarande mån begränsade fördelar utomlands. Och svenska innehavare av patent i utlandet torde merendels anse sig fullt betjänta med att där ernå en extra frist, som begränsas till omkring sex månader. Det praktiska värdet av ün längre frister torde av dem starkt ifrågasättas. Utgår man härifrån, finnes naturligen icke något skäl att, enbart för utländska patenthavares skull, här i landet tillämpa längre frister.

Härtill kommer det jämväl av utredningen antydda, tungt vägande argumentet mot frister utan tidsbegränsning, nämligen att osäkerhet därigenom kan vållas den svenska industri, som beröres av dylika, till förmån för utlänningar gällande frister. I fråga om den i praktiken viktigaste av dessa — prioritetsfristen — har patentutredningen, under erkännande av de »avsevärda olägenheter för vårt näringsliv», som en vittgående prioritetsförlängning kan medföra, sökt neutralisera dessa genom särskilda bestämmelser i förslaget (§§ 14 och 15). Dessa synas emellertid knappast erbjuda tillräcklig garanti i nämnda avseende alldeles frånsatt, att bestämmelserna i fråga icke bliva obligatoriskt tillämpliga.

Till förmån för en begränsning av ifrågavarande tidsfrister talar även den omständigheten, att särskilda bestämmelser om föranvändares rätt (förslaget § 3 andra stycket samt § 6) i så fall torde bli överflödiga. Dylika bestämmelser äro uppenbarligen ägnade att i hög grad neutralisera de fördelar, som man vill tillägga en patentsökande resp. patenthavare, då man inför särskilda frister för återupptagande och återupprättande. I sådana fall, där patentansökan återupptages eller patent återupprättas sedan en mera avsevärd tid förflutit efter det ansökningen resp. patentet upphört att gälla, är det ganska naturligt att föranvändares intressen måste tillgodoses på bekostnad av patentsökanden (patenthavaren). Om däremot fristerna för återupptagande och återupprättande begränsas till en relativt kortvarig tidrymd, föreligga icke på långt när samma skäl att värna om föranvändares intressen. I ett sådant läge synes det tvärtom rimligt, att patentsökanden resp. patenthavaren icke skall lida intrång i sin rätt genom att befogenheter inrymmas åt föranvändare. Enligt förbundets mening kunna alltså bestämmelserna om föranvändarrätt utgå ur förslaget, därest nu ifrågavarande frister göras relativt kortvariga.

Svenska industriens patentingenjörers förening och svenska uppfinnareföreningen anlägga i sitt gemensamma yttrande i huvudsak enahanda synpunkter som de av industriförbundet anförda. Föreningarna framhålla, att man icke bör gå för långt och stifta lag, som visserligen upphäver eller kompenserar en del genom krigsförhållandena uppkomna olägenheter men som i stället inför andra, fullt ut eller åtminstone tillnärmelsevis lika stora olägenheter. Härvid ha föreningarna anført, att de olägenheter som förslaget skulle skapa i första hand drabba den inhemska industriens och uppfinnarekårens intressen, medan de genom förslaget helt eller delvis övervunna olägenheterna i första hand skulle ha drabbat utländska patentintressen i Sverige. Föreningarna anse, att lagstiftningsåtgärder huvudsakligen äro påkallade på grund av föreliggande svårigheter i fråga om postgången framför allt till och från avlägsna länder och länder, till vilka posten ledes över krigförande land. En tidsfrist av sex månader i varje särskilt fall finge dock anses fullt tillräcklig. Kravet på en begränsning av tidsfristerna förklaras vara det centrala enligt föreningarnas syn på den ifrågasatta lagstiftningen. De

uttala, att om sådan begränsning skulle hindra ömsesidigt avtal med främmande stat, vore det för den inhemska industrien och de inhemska uppfinnarna fördelaktigare, att överenskommelse icke träffas än att den träffas med bestämmande av en av omständigheterna i övrigt icke betingad längre tidsfrist. Särskilt angeläget vore, att tiden för förlängning av prioritetstid begränsas till sex månader.

Föreningarna hemställa, att begränsning av tiderna i enlighet med patentutredningens alternativa förslag sker i 7 § (tiden för ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent) samt 14 § (tiden för prioritetförlängning). Bestämmelserna i 11 § (förlängning av tiden för erläggande av årsavgift) borde enligt föreningarnas mening utgå, enär möjligheten till återupprättande av patent vore fullt tillräcklig. I likhet med industriförbundet anse föreningarna, att föreskrifterna om för användarrätt i 3 § andra stycket och 6 § kunna uteslutas, om den ifrågasatta begränsningen i 7 § genomföres. Skulle åter sådan begränsning icke komma till stånd, hemställa föreningarna om mildring i stadgandena om för användarrätt, så att dylik rätt ej skall ha giltighet, då för användaren bragt uppfinningen till utövning under omständigheter, på grund av vilka han skäligen bort räkna med avsikt hos patentsökanden att fullfölja ansökningen om patent, resp. avsikt hos patenthavaren att upprätthålla patentet.

Patent- och registreringsverket ansluter sig för sin del till patentutredningens huvudförslag, då ämbetsverket ansett de skäl, som av utredningen anförts för att lämna Kungl. Maj:t så vidsträckt rörelsefrihet som möjligt, väga tyngre än de betänkligheter, som med hänsyn till kravet på rättssäkerhet kunde föreligga. Ämbetsverket framhåller dock beträffande de i förslaget ingående bestämmelserna om för användarrätt, att fall kunna tänkas, där avbrottet i patentansökningens eller patentets tillvaro medvetet utnyttjas för att på illojalt sätt söka skapa för användarrätt. Ämbetsverket förklarar sig emellertid utgå från att god tro utgör en förutsättning för uppkomsten av för användarrätt i patentförordningens mening.

Svenska industriens patentingenjörers förening och *svenska uppfinnareföreningen* framföra i sitt yttrande även vissa andra erinringar mot patentutredningens förslag. Farhåga uttalas, att bestämmelserna i 2 § om återupptagande av patentansökning skulle kunna missbrukas genom att patentsökanden i syfte att draga ut på tiden med behandlingen av en ansökning sökte återupptagande av samma ansökning den ena gången efter den andra. Detta kunde undvikas genom en bestämmelse om att återupptagande finge ske endast en gång för varje ansökning under lagens giltighetstid. Eventuellt borde motsvarande restriktion införas i fråga om återupprättande av patent enligt 4 §. För den händelse att den av föreningarna föreslagna begränsningen i 7 § icke kommer till stånd anse föreningarna, att 8 § bör fullständigas med en bestämmelse av innebörd att ansökning som avses i 7 § icke skall bifallas, om vid prövning av ärendet framkommer att sökanden dröjt mer än rimlig tid med att ingiva ansökningen, sedan giltig anledning att icke vederbörligen fullgöra föreskrivna åligganden upphört. Det

framhålles, att i annat fall en sökande, som under kort tid varit förhindrad att tillvarataga sina patenträttigheter i Sverige, skulle kunna vänta med vidtagande av erforderliga åtgärder under hela den återstående delen av den kanske långa tidsfrist som medgives i Kungl. Maj:ts förordnande.

Beträffande prioritetsförlängning ha föreningarna och *Sveriges industriförbund* vidare hemställt, att den i 14 § andra stycket av förslaget medgivna möjligheten för Kungl. Maj:t att i fråga om patent, för vilka prioritetsförlängning tagits i anspråk, föreskriva, att patenttiden skall räknas från utgången av den normala prioritetstiden, göres till en obligatorisk regel. Denna ändring vore särskilt angelägen, om icke den förut berörda begränsningen av tiden för prioritetsförlängning i 14 § genomföres.

Industriförbundet erinrar om att patentutredningen ifrågasatt att medgiva lättnader till förmån även för den, som skulle önskat att göra invändning mot patentansökning men som genom krigsförhållandena hindrats att göra detta inom vederbörlig tid, därvid utredningen stannat vid att icke föreslå bestämmelser i detta avseende. Förbundet hemställer, att frågan om befo-genhet för Kungl. Maj:t att förlänga invändningsfristen måtte ånyo övervägas. Förbundet framhåller, att invändningsförfarandet blivit ett allt viktigare led i patentansökningars behandling och att möjlighet att genom invändning hindra patents beviljande påtagligen är att föredraga framför rättegång med yrkande om ogiltighetsförklaring av beviljat patent.

I anslutning till bestämmelsen i 12 § av förslaget, enligt vilken avgift, som i patentärende insändes med posten, kan få räknas såsom inkommen till patentmyndigheten vid den tidpunkt då försändelsen här i riket mottagits för postbefordran, har *patent- och registreringsverket* förordat, att denna princip utsträcker att omfatta jämväl patentansökningar och vissa andra skrifter i patentärenden. Ämbetsverket anser icke tillräckliga skäl föreligga att härutinnan göra åtskillnad mellan avgifter å ena sidan och exempelvis sådana med hänsyn till sin rättsgrundande verkan väsentliga skrifter som själva patentansökningen och skrift med anspråk på prioritetsrätt å andra sidan. Ämbetsverket framför vidare några smärre, övervägande redaktionella erinringar mot vissa bestämmelser i förslaget. I dess yttrande framhålles dessutom den avsevärda ökning i ämbetsverkets arbetsbörda som komme att bli följden av den nya lagen, i synnerhet om de av Kungl. Maj:t meddelade olika förordnandena komme att få ett alltför skiftande innehåll.

Patentutredningens förslag avser att bereda utväg att anpassa de patenträttsliga reglerna efter de svårigheter som krig och därmed sammanhängande utomordentliga förhållanden kunna medföra. Patentväsendet har internationell karaktär och det är därför särskilt känsligt för rubbningar i de vanliga ekonomiska förbindelserna. Rådande krigstillstånd i Europa har även på detta område redan sträckt sina verkningar till vårt land och framkallat olägenheter för såväl utländska som svenska patentsökande och patenthavare. Olägenheterna för svenska patentsökande och patenthavare kunna ofta ej avhjälpas utan en överenskommelse med främmande land,

*Departement-
chefen.*

och en sådan kan vanligen komma till stånd endast såframt medborgare i detta land erhålla motsvarande förmåner i Sverige.

Förslaget överensstämmer till stor del med vad som åtgjordes i vårt land i samband med världskriget 1914—1918. Huvudparten av lagstiftningsåtgärderna vidtogs då först efter krigets slut. Jag ansluter mig emellertid till patentutredningens uppfattning, som vunnit stöd i yttrandena, att lagstiftningen redan nu bör genomföras. Denna kan väl sägas äga visst samband med pågående utredning rörande de bestämmelser angående förvaltningsdomstolarnas och förvaltningsmyndigheternas verksamhet, vilka kunna vara erforderliga vid krig eller krigsfara eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden. Inom patenträtten äro förhållandena dock så särregna att en särskild lagstiftning på området synes motiverad. Det behov av lagstiftningsåtgärder inom närgränsande områden, såsom varumärkesrätten och mönsterrätten, vilket kan föreligga, synes däremot böra tillgodoses i samband med den lagstiftning, vartill nyssnämnda utredning kan föranleda.

Att lagstiftningen såsom patentutredningen förordat får karaktär av fullmaktslag, vars tillämpning göres beroende av särskilda förordnanden av Kungl. Maj:t, synes riktigt.

De förmåner, som avses med förslaget, äro möjlighet till återupptagande av patentansökning, som avförts, förklarats förfallen eller avslagits, samt återupprättande av patent, som förfallit på grund av underlåtenhet att erlägga årsavgift (2—10 §§), viss förlängning av tid för erläggande av årsavgift (11 §) och avgift som insändes med posten (12 §), viss lättnad i det s. k. utövningstvånget (13 §) samt förlängning av prioritetstiden (14 och 15 §§).

De erinringar som framställts mot patentutredningens förslag syfta i hudsak till att i olika avseenden begränsa de befogenheter som skola tillkomma Kungl. Maj:t. Mot de ändringsförslag som på den grund framställts kan anföras, att en fullmaktslag i ämnet icke bör utformas enbart med tanke på vad som kräves för att avhjälpa de just nu föreliggande svårigheterna. Under lagens giltighetstid kan läget komma att förändras på ett sätt som medför nya svårigheter, vilka nu ej kunna förutses. Med hänsyn härtill bör finnas visst utrymme för Kungl. Maj:t att besluta efter omständigheterna. Detta påkallas även av behovet att med främmande stater kunna träffa överenskommelser som kunna anpassas efter den skiftande lagstiftningen i dessa stater. Givetvis böra emellertid de befogenheter som givas Kungl. Maj:t icke tagas i bruk i vidare mån än nödigt. De svårigheter som rubbningarna i de vanliga fristerna kunna vålla det svenska näringslivet, särskilt genom uppkommande rättsosäkerhet, kräva synnerligt beaktande.

Med hänsyn till det anförda har jag ej ansett mig kunna tillmötesgå det i flera yttranden framförda önskemålet om att i lagtexten införa begränsning av tiden för ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent, för utsträckning av tiden för erläggande av årsavgift samt för förlängning av prioritetstid (7, 11 och 14 §§). I likhet med patent- och registreringsverket har jag alltså ansett patentutredningens hu-

vudförslag i denna del böra bibehållas. Enligt detta kunna som nämnts tiderna i fråga bestämmas av Kungl. Maj:t inom den ram som uppdrages av lagens giltighetstid. Vid tillämpningen bör dock längre tid än sex månader medgivnas endast om det påkallas av särskilda skäl.

Enligt 8 § första stycket av förslaget har Kungl. Maj:t befoget att förordna, att ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent får bifallas endast om sökanden haft giltig anledning att icke vederbörligen fullgöra föreskrivna åligganden. I och för sig skulle det vara naturligt, att detta alltid fordrades. Med hänsyn till internationella förhållanden torde det dock vara lämpligt, att regeln icke göres obligatorisk, men ifrågavarande villkor synes böra uppställas i de förordnanden som komma att utfärdas, såframt ej synnerliga skäl föranleda till annat. I ett yttrande har föreslagits, att bestämmelse meddelas om att ansökning skall inkomma inom rimlig tid efter det giltig anledning till underlåtenhet att fullgöra föreskrivna åligganden upphört. Vid behov kan Kungl. Maj:t enligt 7 § första stycket meddela föreskrift i denna riktning vid utfärdande av förordnande enligt lagen.

De enskilda sammanslutningar som yttrat sig över förslaget ha uttalat önskan, att bestämmelsen i 14 § andra stycket om beräkning av patenttiden skall göras obligatorisk, vilket ansetts särskilt angeläget, om den påyrkade begränsningen i 7 § icke genomfördes. Den förkortning av patenttiden, som enligt förstnämnda lagrum kan stadgas i fråga om patent för vilka prioritetsförlängning tages i anspråk, bör enligt min mening så långt möjligt föreskrivas. Kungl. Maj:t synes emellertid böra äga rörelsefrihet på denna punkt med hänsyn till de skiftande situationer som kunna uppstå i förhållande till främmande stater. Patentutredningens förslag synes mig därför även i denna del böra godtagas.

Det har i vissa yttranden ifrågasatts, att i bestämmelserna om föranvändarrätt skulle utsägas, att för uppkomsten av föranvändarrätt fordras god tro. Att införa en sådan föreskrift synes dock icke lämpligt. Bestämmelserna i 3 § andra stycket och 6 § äro utformade efter den allmänna regeln om föranvändarrätt i 16 § första stycket patentförordningen. I den mån krav på god tro är att uppställa såsom förutsättning för uppkomsten av föranvändarrätt enligt patentförordningen, bör tydligen motsvarande krav utan särskilt stadgande gälla i fråga om föranvändarrätt enligt nu föreliggande förslag. Om detta krav här direkt uttalades i lagtexten, skulle det kunna tydas som ett erkännande av att god tro ej fordras för giltig föranvändarrätt enligt patentförordningen.

Sveriges industriförbund har ifrågasatt, att i lagen skulle införas möjlighet till förlängning av tiden för framställande av invändning mot patentansökning. Denna tid är enligt 7 § andra stycket patentförordningen två månader från det ansökningen kungjorts. I likhet med patentutredningen har jag funnit övervägande skäl tala mot att bereda lättnad i fråga om denna frist. En allmän förlängning av tiden för invändnings framställande skulle medföra betänklig försening av patentförfarandet, och det synes ej böra kom-

ma i fråga att i anledning av försenad invändning återupptaga patentansökning som redan lett till patent. Är patentansökning alltjämt under behandling, när invändning efter fristens utgång inkommer till patentmyndigheten, kan utan särskild lagstiftningsåtgärd vid ansökningens fortsatta behandling hänsyn tagas till vad som anföres i sådan invändning.

Av svenska industriens patentingenjörers förening och svenska uppfinnareföreningen har föreslagits, att bestämmelsen i 11 § om förlängning av tid för erläggande av årsavgift måtte utgå med hänsyn till den föreslagna möjligheten till återupprättande av patent som förfallit på grund av underlåtenhet att erlägga sådan avgift. Ur internationell synpunkt torde det emellertid vara lämpligt, att Kungl. Maj:t får befogenhet att förordna om direkt förlängning av tiden för erläggande av årsavgift.

Beträffande 12 § har av patent- och registreringsverket förordats, att vad där sägs om att patentavgift skall anses ha kommit patentmyndigheten till handa då den å posten mottagits för befordran skulle utvidgas att gälla även insändande av patentansökningar m. m. En sådan utvidgning skulle emellertid alltför mycket avvika från vad som på andra områden gäller i liknande fall.

Vissa smärre jämkningar ha vidtagits i utredningens förslag, delvis med föranledande av erinringar som framstälts av patent- och registreringsverket.

I överensstämmelse med det anförda har inom justitiedepartementet upprättats förslag till *lag med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.*

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslaget, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen angivna ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Tage Evers.

Förslag

till

Lag

med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara
m. m.

Härigenom förordnas som följer:

Lagens tillämplighetsområde m. m.

1 §.

Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Konungen förordna:

a) att bestämmelserna i 2—13 §§ skola helt eller delvis tillämpas i fråga om patentansökning av svensk medborgare och patent som innehaves eller, då detsamma förföll, innehades av svensk medborgare;

b) att nämnda bestämmelser skola helt eller delvis gälla till förmån för medborgare i främmande stat, om förmåner som av Konungen finnas likvärdiga beredas svenska medborgare i denna stat; samt

c) att bestämmelserna i 14 och 15 §§ skola, under förutsättning av ömsesidighet, helt eller delvis tillämpas i förhållande till främmande stat.

Med medborgare i viss stat likställes den som där är bosatt eller har ett verkligt industri- eller handelsföretag.

Återupptagande av patentansökning och återupprättande av patent.

2 §.

Patentansökning, som avförts, förklarats förfallen eller avslagits, må på framställning av patentsökanden eller hans rättsinnehavare återupptagas:

a) om ansökningen avförts enligt 5 § andra stycket eller 6 § andra stycket förordningen angående patent och i nämnda lagrum stadgad tid för återupplivning gått till ända;

b) om ansökningen avförts enligt 7 § tredje stycket förordningen angående patent; samt

c) om ansökningen förklarats förfallen eller avslagits genom beslut som vunnit laga kraft i anledning av att sökanden ej iakttagit vad i 8 § förordningen angående patent föreskrives i fråga om talan mot patentmyndighetens beslut.

3 §.

Återupptagen patentansökning skall, med iakttagande av vad i 9 § förordningen angående patent finnes stadgat, anses gjord å den ursprungliga ansökningstiden.

Patent som meddelats på grund av återupptagen patentansökning vare ej gällande mot någon som, efter det ansökningen avförts, förklarats förfallen eller avslagits men innan begäran framställts om dess återupptagande, varit i utövning av den patenterade uppfinningen inom riket eller för sådan utövning där vidtagit väsentliga åtgärder.

4 §.

Har patent förfallit på grund av uraktlåtenhet att erlægga sådan förhöjd årsavgift som omförmäles i 11 § förordningen angående patent, äge den förutvarande patenthavaren eller hans rättsinnehavare att få patentet återupprättat, såframt den ursprungliga giltighetstiden icke gått till ända när ansökning om patentets återupprättande inkom.

Lag samma vare i fråga om tilläggsopatent som förfallit på grund av underlåtenhet att för huvudpatentet erlægga dylik avgift; dock att tilläggsopatent icke må återupprättas utan att sådan åtgärd vidtagits med huvudpatentet.

5 §.

Beträffande varaktigheten av återupprättat patent samt skyldigheten att erlægga årsavgifter därför skall så anses som hade patentet varit gällande utan avbrott.

Patentår, för vilket avgift icke enligt 7 § behöver erläggas vid ansökning om återupprättande och som börjat före patentets återupprättande eller inom tre månader därefter, skall, såvitt angår erläggande av därå belöpande avgift, anses börja först vid utgången av sistnämnda tid; dock att för patentår, som eljest skolat börja å dagen för ansökningen eller dessförinnan, avgift skall, även om den inbetalas före patentårets början sådan denna nu blivit bestämd, utgå med förhöjning, varom i 11 § förordningen angående patent stadgas.

6 §.

Återupprättat patent vare icke gällande mot någon som, efter det patentet förfallit men innan ansökning gjorts om dess återupprättande, varit i utövning av den patenterade uppfinningen inom riket eller för sådan utövning där vidtagit väsentliga åtgärder.

7 §.

Ansökan om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent skall göras skriftligen hos patentmyndighetens besvärsavdelning inom tid som Konungen bestämmer.

Vid ansökningen skall fogas den eller de ej förut guldna avgifter som tidigare skolat, i förekommande fall med förhöjning, erläggas samt yttrande som tidigare skolat inkomma till patentmyndigheten.

Göres ansökning om återupptagande av patentansökning av annan än den förutvarande patentsökanden eller göres ansökning om återupprättande av patent av annan än den förutvarande patenthavaren, skall rättighetens övergång styrkas.

Är sökanden ej boende inom riket, skall fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt vad patentet angår svara för sökanden ingivas eller insändas, såvida sådan fullmakt ej förut inkommit till patentmyndigheten.

8 §.

Konungen äger förordna, att ansökning som avses i 7 § må bifallas endast såframt sökanden, i enlighet med vad i förordnandet vidare bestämmes, kan anses hava på grund av förhållande som angives i 1 § första stycket haft giltig ursäkt för sin underlåtenhet att fullgöra föreskrivna åligganden.

Konungen äger bestämma, att sådan ansökning skall vara åtföljd av särskild ansökningsavgift av tjugufem kronor.

9 §.

Då patentansökning återupptages eller patent återupprättas, skall skriftlig underrättelse därom hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgivits, översändas till honom med posten.

Avser ansökning återupptagande enligt 2 § c) av patentansökning utan hinder av att tidigare beslut av patentmyndighetens besvärsavdelning vunnit laga kraft, skall besvärsavdelningen förelägga sökanden att inom två månader från det återupptagande medgivits anföra besvär hos Konungen över besvärsavdelningens tidigare beslut.

Är ej sådant fall för handen som i föregående stycke sägs, skall besvärsavdelningen hänvisa ärendet till vidare behandling inom patentmyndigheten.

Patentmyndigheten skall göra anteckning om återupprättande av patent i patentregistret och införa kungörelse därom i allmänna tidningarna.

10 §.

Finner patentmyndighetens besvärsavdelning inkommen ansökning om återupptagande av patentansökning eller återupprättande av patent ej kunna bifallas, skall underrättelse om beslutet med angivande av skälet därför delgivas sökanden på enahanda sätt som i 9 § stadgas för där avsett fall.

Över sådant beslut äger sökanden att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag anföra besvär hos Konungen.

Har ansökning genom beslut som vunnit laga kraft förklarats icke kunna bifallas, äger sökanden återfå enligt 7 § erlagda avgifter.

Tid för erläggande av vissa avgifter.

11 §.

Konungen äger förordna om viss utsträckning av den tid inom vilken enligt 11 § förordningen angående patent årsavgift må erläggas med den högre av därstädes angivna förhöjningar.

Konungen må bestämma, att vid erläggande av årsavgift under den sålunda utsträckta tiden skall utgå särskild avgift av tjugufem kronor.

12 §.

Konungen äger beträffande riket i dess helhet eller viss del därav förordna, att avgift som i patentärende insändes med posten skall anses hava inkommit till patentmyndigheten vid den tidpunkt då försändelsen här i riket mottagits för postbefordran, såframt försändelsen inkommer till patentmyndigheten inom viss i förordnandet angiven tid efter nämnda tidpunkt.

Underlåten utövning av patenterad uppfinning.

13 §.

Konungen äger förordna, att vid bedömande av talan enligt 15 § förordningen angående patent viss tid som i förordnandet bestämmes icke skall medräknas i den tid av tre år som i nämnda paragraf sägs, såframt fråga är om talan som anhängiggöres efter förordnandets ikraftträdande.

Förlängning av prioritetstid.

14 §.

Konungen äger förordna, att den tid av tolv månader som avses i 25 § 1) förordningen angående patent skall förlängas med tid som i förordnandet bestämmes.

Härvid må föreskrivas, att i fråga om patent, för vilket sådan förlängning tagits i anspråk, den i 10 § förordningen angående patent stadgade patenntiden skall anses börja med utgången av den i föregående stycke angivna tiden av tolv månader.

15 §.

Konungen äger föreskriva, att patentsökande, som vill åtnjuta förmån varom i 14 § förmåles, skall göra skriftlig ansökning härom hos patentmyndighetens besvärsavdelning inom tid som i förordnandet bestämmes. I avseende å sådan ansökning skall i tillämpliga delar gälla vad i 7 § tredje och fjärde styckena, 9 § första och tredje styckena samt 10 § första och andra styckena är stadgat för där avsedda fall.

Konungen må bestämma, att föreskrifterna i 8 § skola äga motsvarande tillämpning å ansökning som avses i föregående stycke.

Särskilda föreskrifter.

16 §.

De närmare föreskrifter som erfordras för tillämpning av denna lag meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 juni 1941.

Förordnande som meddelats enligt denna lag skall ej gälla längre än lagen äger giltighet. Ej må genom dylikt förordnande göras rubbning i frist som gått till ända före den 21 augusti 1939.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 21 juni 1940.

Närvarande:

justitieråden EKLUND,
LAWSKI,
VON STEYERN,
regeringsrådet HJÄRNE.

Enligt lagrådet den 20 juni 1940 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 10 maj 1940, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över uppriktat förslag till *lag med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av byråchefen Åke von Zweigbergk.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
G. Lindencrona.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 augusti 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Westman, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet lagrådets den 21 juni 1940 avgivna utlåtande över det den 10 maj 1940 till lagrådet remitterade förslaget till *lag med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.*

Med förmälan att lagrådet lämnat förslaget utan erinran hemställer föredraganden, att förslaget, vari vidtagits vissa jämkningar av redaktionell natur, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Stefan Stiernstedt.
